RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN VOORZITTER VAN DE EERSTE KAMER

ARREST

nr. S/2011/0035 van 2 mei 2011 in de zaak 1011/0240/SA/1/0209

In zake: 1. de heer

2. mevrouw

bijgestaan en vertegenwoordigd door:

advocaat Wim DE CUYPER

kantoor houdende te 9100 Sint-Niklaas, Vijfstraten 57

bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

verzoekende partijen

tegen:

de deputatie van de provincieraad van OOST-VLAANDEREN

vertegenwoordigd door: de heer Johan KLOKOCKA

verwerende partij

Tussenkomende partij:

de heer

bijgestaan en vertegenwoordigd door: advocaat Bruno VAN CAUWENBERGH

kantoor houdende te 9310 Aalst, Achterstraat 43 bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 10 november 2010, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 30 september 2010.

Met dit besluit heeft de deputatie het administratief beroep van de tussenkomende partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Wortegem-Petegem van 31 mei 2010 ingewilligd.

De deputatie heeft aan de tussenkomende partij de stedenbouwkundige vergunning verleend voor het bouwen van een vleesveestal, quarantainestal en een sleufsilo, en het aanleggen van verhardingen.

II. **VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING**

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De repliek in feite en in rechte van de tussenkomende partij betreffende de vordering tot schorsing is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 4 april 2011, alwaar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Eddy STORMS heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Koenraad VAN DE PIJPE die loco advocaat Wim DE CUYPER verschijnt voor de verzoekende partij, de heer Johan KLOKOCKA, die verschijnt voor de verwerende partij en advocaat Bruno VAN CAUWENBERGH, zijn gehoord.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen van titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en van de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009.

III. **TUSSENKOMST**

vraagt met een op 11 februari 2011 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de eerste kamer heeft vastgesteld, met een beschikking van 21 februari 2011, dat er grond is om het verzoek in te willigen en dat de verzoeker tot tussenkomst aangemerkt kan worden als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO voor wat betreft de behandeling van de vordering tot schorsing.

IV. **FEITEN**

Op 18 februari 2010 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomende partij bij het college van burgemeester en schepenen van Wortegem-Petegem een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor "het bouwen van een vleesveestal, guarantainestal en een sleufsilo, en het aanleggen van verhardingen".

Het perceel is, zo blijkt uit de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 24 februari 1977 vastgestelde gewestplan 'Oudenaarde', gelegen in agrarisch gebied.

Het perceel is niet gelegen binnen een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 1 maart 2010 tot en met 30 maart 2010, worden twee bezwaarschriften ingediend, uitgaande van de huidige verzoekende partijen.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwontwikkeling brengt op 18 maart 2010 een ongunstig advies uit.

De Vlaamse Milieumaatschappij brengt op 22 maart 2010 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Op 22 april 2010 neemt het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Wortegem-Petegem het volgende standpunt in:

...

De aanvraag is principieel in overeenstemming met het van kracht zijnde gewestplan.

. . .

Het departement Duurzame Landbouwontwikkeling stelt dat de aanvrager op vandaag niet beschikt over een volwaardig landbouwbedrijf. Het is evenwel een opstart van een zelfstandige landbouwer en het college wenst dit alle kansen te geven in agrarisch gebied. De aanvrager zal zijn activiteiten uitbreiden en zodoende groeien tot een volwaardig landbouwbedrijf. De inplanting zal voor de onmiddellijk aanpalende gronden zorgen voor een inzaaiing van weiden ipv akkers die de erosieproblematiek aldaar merkelijk zal verbeteren.

..."

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar verleent op 17 mei 2010 een ongunstig advies met de volgende motivering:

"

De nieuwe gebouwen zijn naar schaal en inplanting aanvaardbaar in het agrarisch gebied aansluitend op het woonlint. Ook de hinder voor omwonenden zal door een moderne bedrijfsvoering op een aanvaardbaar peil blijven als de voorziene activiteiten voornamelijk gericht zouden zijn op de agrarische productie.

Uit het advies van de het Departement Landbouw en Visserij blijkt echter dat het bedrijf te weinig gericht zou zijn op agrarische productie en dat de gebouwen in de eerste plaats in functie staan van veehandelsactiviteiten. Deze landbouwaanverwante activiteit kan beperkt toegelaten worden bij een bestaande landbouwzetel in agrarisch gebied, maar kan niet aanvaard worden als volledig nieuwe inplanting.

..."

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Wortegem-Petegem weigert op 31 mei 2010 een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partij omwille van het ongunstig advies van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar.

Tegen deze beslissing tekent de tussenkomende partij op 29 juni 2010 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De directie Economie, Landbouw en Platteland van het provinciebestuur, dienst Landbouw en Platteland brengt op 6 september 2010 een gunstig advies uit.

In zijn verslag van 23 september 2010 adviseert de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar de verwerende partij om het beroep in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te verlenen.

Na de tussenkomende partij te hebben gehoord op 21 september 2010, beslist de verwerende partij op 30 september 2010 om het beroep in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te verlenen met de volgende motivering:

"

Ook de hier gevraagde activiteiten, die zowel agrarisch als para-agrarisch zijn, zijn ruimtelijk aanpasbaar op deze plek.

Het huidige bedrijf van de aanvrager is gelegen te Anzegem in een woongebied met landelijk karakter en blijkt ingesloten door residentiële bebouwing. Appellant beweert terecht daardoor niet verder te kunnen uitgroeien tot een volwaardig bedrijf en zoekt daarom een nieuwe locatie. De huidige locatie blijkt inderdaad veel te klein om aldaar tot een volwaardig bedrijf te kunnen komen.

Het advies van het Departement Landbouw en Visserij stelt dat het bedrijf te weinig gericht zou zijn op agrarische productie en dat de gebouwen in de eerste plaats in functie staan van veehandelsactiviteiten.

Deze landbouwaanverwante activiteit kan volgens voormeld advies van het Departement Landbouw en Visserij beperkt toegelaten worden bij een bestaande landbouwzetel in agrarisch gebied, maar kan niet aanvaard worden als volledig nieuwe inplanting. Deze stelling wordt niet bijgetreden, aangezien hiermee de activiteit gelijkgeschakeld wordt met zonevreemde activiteiten. Hetgeen hier gevraagd wordt is ontegensprekelijk op zijn plaats in agrarisch gebied. Hetgeen beoogd wordt is immers een courant vleesveebedrijf, waarbij de landbouwactiviteiten op termijn de bovenhand zullen halen.

. . .

Momenteel heeft de aanvrager slechts 62 runderen vleesvee. Het betreft bijgevolg een nog klein vleesvee en veehandelsbedrijf, dan vanuit de afdeling Duurzame Landbouwontwikkeling niet als volwaardig kan beschouwd worden voor het inplanten van een nieuwe vestiging.

Dit standpunt kan niet worden bijgetreden, gelet op de ontwikkelingsplannen van dit bedrijf, en gelet op het gegeven dat volwaardigheid / leefbaarheid van een bedrijfs slechts een beoordelingscriterium vormt voor het al dan niet toestaan van een bedrijfswoning, wat hier niet gevraagd wordt.

Uit het dossier blijkt dat de aanvrager ook de intentie heeft om het bedrijf op een kwalitatieve manier in het landschap te integreren, hiervoor werd door de provinciale landbouwkamer een Landschapsbedrijfsplan opgemaakt. Op die manier zal dit door de mens gevormde landschap een nieuw element kunnen opnemen, een nieuw element dat zal meewerken aan de verdere instandhouding van dit landschap.

Tevens wordt het standpunt van het college van burgemeester en schepenen bijgetreden dat de omvorming van de omliggende gronden die met deze aanvraag zal gepaard gaan de erosiebestrijding ten goede zal komen.

Conclusie

Uit wat voorafgaat, dient besloten dat het beroep voor inwilliging vatbaar is.

De stedenbouwkundige vergunning kan worden verleend onder volgende voorwaarden: Aangezien er geen afvoer voorzien is van het hemelwater dat op de nieuwe betonverharding terecht komt, moet dit kunnen afwateren naar de onverharde randzones om te infiltreren.

De sleufsilo moet waterondoorlatend zijn en voorzien worden van een first-flush afvoersysteem voor mestsappen naar een opvangput zodat verontreiniging van het grondwater vermeden wordt.

Vooraleer overgegaan wordt tot de aanleg van het rietveld dient het ontwerp te worden geoptimaliseerd.

..."

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De beslissing van de verwerende partij van 30 september 2010 werd op 11 oktober 2010 aangeplakt, conform artikel 4.7.23, §4 VCRO.

Het verzoekschrift tot schorsing en vernietiging werd door verzoekende partijen ingediend met een ter post aangetekende brief van 10 november 2010 en is bijgevolg tijdig.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

Om als derde belanghebbende bij de Raad een beroep te kunnen instellen, vereist artikel 4.8.16, §1, eerste lid 3° VCRO dat de verzoekende partij, als natuurlijke persoon of als rechtspersoon, rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing. Artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO vereist derhalve niet dat het bestaan van deze hinder of nadelen absoluut zeker is. Wel zal de verzoekende partij het bestaan van deze hinder of nadelen voldoende waarschijnlijk moeten maken, de aard en de omvang ervan voldoende concreet moeten omschrijven en tegelijk zal de verzoekende partij dienen aan te tonen dat er een rechtstreeks of onrechtstreeks causaal verband kan bestaan tussen de uitvoering of de realisatie van de vergunningsbeslissing en de hinder of nadelen die zij ondervindt of zal ondervinden. In voorkomend geval zal de verzoekende partij beschikken over het rechtens vereiste belang om conform artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO een beroep in te dienen bij de Raad.

De Raad is van oordeel dat het loutere nabuurschap op zich niet zonder meer kan volstaan om de verzoekende partijen het rechtens vereiste belang bij het voorliggende beroep te verschaffen.

Anderzijds stelt de Raad vast dat de verzoekende partijen in het onderdeel 'moeilijk te herstellen nadeel voldoende aannemelijk maken dat zij als eigenaars van de nabijgelegen percelen rechtstreekse dan wel onrechtstreekse hinder en nadelen kunnen ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing, onder meer de aangehaalde waardevermindering en aantasting van het uitzicht. Bovendien worden de aard en de omvang van deze hinder en nadelen voldoende concreet omschreven en valt niet te betwisten dat er een causaal verband bestaat met de realisatie van de bestreden beslissing.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Uit de samenlezing van de artikelen 4.8.13 VCRO en 4.8.16, §3, derde lid VCRO moet worden afgeleid dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan worden geschorst ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel én wanneer hiertoe redenen voorhanden zijn.

Ter openbare terechtzitting van 4 april 2011 heeft de raadsman van de tussenkomende partij verklaard dat de tussenkomende partij de bestreden beslissing niet zal uitvoeren in afwachting van een uitspraak door de Raad omtrent de vordering tot vernietiging.

De raadsman van de verzoekende partijen bevestigde ter openbare terechtzitting van 4 april 2011 dat de verzoekende partijen in dat geval niet aandringen op de behandeling van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Een schorsing van de tenuitvoerlegging kan enkel bevolen worden indien die schorsing op de een of andere manier voor de verzoekende partijen nog een nuttig effect kan hebben.

Nu de tussenkomende partij zich, als begunstigde van de bestreden beslissing, ertoe verbindt de bestreden beslissing niet uit te voeren en dit tot aan de uitspraak omtrent de vordering tot vernietiging, heeft de gevorderde schorsing op dit moment voor de verzoekende partijen geen nut meer aangezien de bestreden beslissing hen in die periode geen nadeel kan berokkenen.

Het komt de Raad voor dat in deze omstandigheden de behandeling van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing onbepaald dient te worden uitgesteld.

Mocht blijken dat de tussenkomende partij zich niet houdt aan haar belofte en alsnog tot uitvoering van de bestreden beslissing zou overgaan, kan de Raad door de verzoekende partijen op gelijk welk ogenblik opnieuw gevat worden.

VII. AMBTSHALVE MIDDEL

A. Vooraf

De omstandigheid dat de voorliggende vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing onbepaald wordt uitgesteld, staat er niet aan in de weg dat de Raad, teneinde de tegensprekelijkheid van het debat te garanderen, de partijen reeds in de huidige stand van het geding, om redenen van proceseconomie en in afwachting van de fixatie van de zitting waarop het beroep tot vernietiging zal behandeld worden, de mogelijkheid biedt te antwoorden op het hierna geformuleerde ambtshalve middel dat de Raad, gelet op artikel 4.8.3, §2 VCRO en onverminderd de eventuele gegrondheid van de door de verzoekende partij ingeroepen middelen, ten aanzien van de bestreden beslissing in overweging neemt.

B. Schending van 4.7.23, §1, eerste lid VCRO, de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van bestuurshandelingen, de materiële motiveringsplicht en de beginselen van behoorlijk bestuur, meer specifiek het zorgvuldigheidsbeginsel.

Eerste onderdeel

Artikel 4.7.23, §1, eerste lid VCRO bepaalt uitdrukkelijk dat de deputatie haar beslissing over het ingestelde beroep neemt op grond van het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar.

In het licht van de formele en materiële motiveringsplicht, vereist artikel 4.7.23, §1, eerste lid VCRO dat uit de bestreden beslissing zelf moet worden kunnen afgeleid of de deputatie bij het nemen van haar beslissing op gemotiveerde wijze is afgeweken van het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar, dan wel of de deputatie zich op gemotiveerde wijze heeft aangesloten bij de visie van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar en zich de motieven van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar eigen heeft gemaakt.

Artikel 4.7.23, §1, eerste lid VCRO veronderstelt met andere woorden dat zowel de feitelijk als de juridisch determinerende overwegingen van het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar worden opgenomen in de beroepsbeslissing zodat op basis van de beslissing zelf kan nagegaan worden of de deputatie haar beslissing daadwerkelijk op grond van het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar heeft genomen.

De Raad stelt evenwel vast dat de verwerende partij in de bestreden beslissing kennelijk zonder meer en bovendien uitsluitend in algemene bewoordingen verwijst naar het bestaan van een verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar, waarvan de datum niet vermeld wordt. Rekening houdend met wat hoger werd gesteld kan zulks echter niet volstaan. Hetzelfde geldt overigens evenzeer voor de omstandigheid dat het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar zich gebeurlijk in het administratief dossier bevindt en aldus consulteerbaar is of was voor de partijen.

Aangezien in de bestreden beslissing op geen enkele wijze melding wordt gemaakt van de determinerende overwegingen, zowel in feite als in rechte, van het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar, kan niet worden nagegaan of de deputatie haar beslissing daadwerkelijk op grond van vermeld verslag heeft genomen en hierbij eventueel andersluidende overwegingen op afdoende wijze heeft weerlegd en schendt de bestreden beslissing artikel 4.7.23, §1, eerste lid VCRO, de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van bestuurshandelingen, evenals de materiële motiveringsplicht.

Tweede onderdeel

Aangezien uit de bestreden beslissing niet kan worden afgeleid of zij daadwerkelijk op grond van het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar werd genomen, minstens dat niet kan worden vastgesteld of de verwerende partij rekening heeft gehouden met de determinerende overwegingen, zowel in feite als in rechte, van vermeld verslag, en dit ongeacht de aard en de draagwijdte ervan, schendt de bestreden beslissing tevens het zorgvuldigheidsbeginsel.

Opdat de verwerende partij een zorgvuldige beslissing zou kunnen nemen, dient zij de aanvraag aan een eigen, zorgvuldig en afdoende onderzoek te onderwerpen. Gelet op artikel 4.7.23, §1, eerste lid VCRO kan niet worden betwist dat het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar hierbij een essentieel en noodzakelijk te onderzoeken aspect van het dossier is.

De omstandigheid dat de verwerende partij in de bestreden beslissing middels een stijlformule verwijst naar het bestaan van een verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar volstaat niet en doet geen afbreuk aan wat hoger werd vastgesteld.

De bestreden beslissing is derhalve kennelijk onzorgvuldig.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

- 1. De behandeling van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden vergunning wordt onbepaald uitgesteld.
- 2. De Raad verzoekt alle partijen in het geding om met een aanvullende nota en binnen een termijn van dertig dagen te rekenen vanaf de betekening van huidig arrest, te antwoorden op het in onderdeel VII.B geformuleerde ambtshalve middel.
- 3. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing ten gronde.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 2 mei 2011, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, eerste kamer, samengesteld uit:

Eddy STORMS, voorzitter van de eerste kamer,

met bijstand van

Katrien VISSERS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier, De voorzitter van de eerste kamer,

Katrien VISSERS Eddy STORMS